

Гасманъ, Флорианъ Леополдъ — Gassman, Florian Leopold — плодовитъ компонистъ и диригентъ, род. 3 май 1723 въ Бриксъ — Чехия, умр. 21 януар. 1774 въ Виена, ученикъ на падре Мартини въ Болоня, после органистъ въ единъ женски манастиръ въ Венеция, отъ кждето отива въ Виена, създава си и едно хубаво име като балетенъ диригентъ и компонистъ, и бива назначенъ за дворцовъ капелмайсторъ. Той е основателъ на „Дружеството за подпомагане вдовицитъ и сирацитъ на виенскитъ музиканти“, а сждо и на „Хайдновото дружество“. Компониралъ 22 опери (отъ които „Olimpiade“ и „L'amor artigiano“ сж най-хубавитъ), псалми, мотети, меси и една оратория.

Гаснеръ, Фердинандъ Симонъ — Gassner, Ferdinand Simon — компонистъ и музикаленъ писателъ, род. 6 януар. 1798 въ Виена, умр. 25 февр. 1852 въ Дармщадт, ученикъ на Данди и Феска, виолонистъ въ театралния оркестъръ въ Карлсруе и после въ Майнцъ, кждето учи теория при Готфридъ Веберъ; следъ това е университетски музикадиректоръ въ Гисенъ, и пакъ виолонистъ въ дворцовата капела въ Дармщадт, и хордиректоръ на театъра и операта тамъ. Композицитъ му се състоятъ отъ пѣсни, кантати, опери и балети, а теоретичнитъ трудове — отъ: единъ учебникъ за изучване на партитури, едно допълнение къмъ Шилинговия „Универсаленъ лексиконъ на музиката“, сждо и едно извлѣчение отъ него и др.

Гаспарини, Франческо — Gasparini, Francesco — плодовитъ оперенъ и църковенъ компонистъ и теоретикъ, род. 5 мартъ 1668 въ Камапоре при Лука, умр. 22 мартъ 1727 въ Римъ, ученикъ на Корели и Паскуини, после учителъ въ консерваторията della pietà въ Венеция, и капелмайсторъ при Латерана въ Римъ; писалъ повече отъ 50 опери, (отъ които „L'Agase“ и „Tiberio“ сж най-известнитъ), мотети, псалми, меси, оратории и една школа за генералбасъ: „L'armonico pratico al cembaso“ (1683), претърпяла много издания, и намѣрила широко разпространение въ Италия.

Гаспаро ди Салò — Gasparo di Salò — знаменитъ италиянски майсторъ

(строителъ) на инструменти, род. 1542 въ Салò, умр. 1609 въ Брескиа, прочутъ съ своитъ превъзходни цигулки, виоли, гамби и контрабас виоли.

Гастуе, Амеде — Gastoué, Amedée — французски музикологъ, род. 13 мартъ 1873 въ Парижъ, училъ при Деланде, професоръ въ „Скола канторумъ“ и капелмайсторъ на „Сенъ-Жанъ Батистъ дьо Белвилъ“, директоръ на сп. „Tribune de Saint-Gervais“ и членъ на комитета на „Дружеството на французскитъ музиколози“. Една значителна частъ отъ трудоветъ на Г. сж посветени на Григориянското пѣние, на което той е отличенъ познавачъ и голѣмъ авторитетъ по него. Писалъ: „Практически и теоретически курсъ по роман. григор. пѣние“, „Григориянското изкуство“, „Учебникъ по хармонизиране на Григориянскитъ напѣви“, „Григориянскиятъ антифонарий“, „Популярната кантика въ Франция“, „Литургийната драма“, „Музикалното възпитание“, „Църковната музика“, „История на литургийното пѣние въ Парижъ“, „Произходътъ на романското пѣние“, „Каталогъ на ръкописитъ отъ византийска музика въ французскитъ библиотеки“, „Теодоръ Райнахъ и античната музикология“ и др., както и множество статии въ музикалнитъ списания — особено „Revue du chant Grégorien“ и „Rassegna Gregoriana“. Освенъ това, издалъ е стари литургийни пѣснопѣния, и самъ писалъ църковна музика: меси, химни и мотети.

Газанига, Джузепе — Gazzaniga, Giuseppe — плодовитъ оперенъ и църковенъ компонистъ, род. окт. 1743 въ Верона, умр. май 1818 въ Кремона, ученикъ на Порпора и Пичини, следъ като обикаля по голѣмитъ градове на Италия за поставяне на свои опери — 1791 се установява въ Кремона, като капелмайсторъ на Дома. Отъ 52 негови опери, интересна е „Донъ Жуанъ“, поради това, че текста ѝ до отдѣлни подробности се схожда съ Моцартовия. Освенъ опери, Г. е писалъ и кантати, мотети, 4 оратории и др.

Гваданини — Guadanini — име на една фамилия италиянски майстори-